

6 Vte Geucht. Inv. et Sculp.
Impensis Sam. Birt, Ioh. Clarke & Guil. Rufsel.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ ΘΗΙΟΥ
Μ Ε Λ Η.

ANACREONTIS THEI
CARMINA:

Accuratè Edita ;

Cum NOTIS perpetuis ;

Et VERSIONE LATINA,

NUMERIS ELEGIACTIS

Paraphrasticè expressa.

Accedunt Ejusdem, ut perhibentur, *Fragmenta* ;
et Poetriæ SAPPHUS, quæ supersunt.

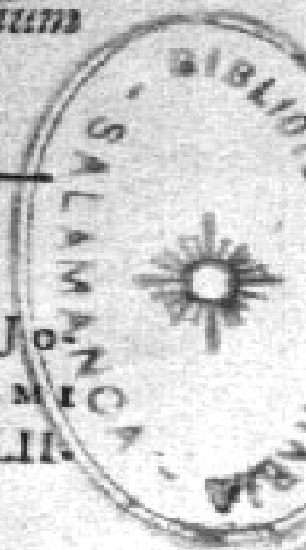
EDITIO SECUNDA,

Priore emendatior, & vocabulorum omnium

*ANACREONTICORUM INDICE
adaucta ; cum rerum, epithetorum, & phrasum
insigniorum annotatione.*

LONDINI:

Impensis SAMUELIS BIRT in *Ave-Mary-Lane*, JOHANNIS CLARKE in *Duck-Lane*, & GUILIELMICI
RUSSEL in *Smith's-Square Westmonast.* MDCCXLII.

PRÆFATIO.

QUarum rerum ab Editoribus, Interpretibusque librorum in Præfationibus ratio reddi solet; de iis, quod ad hunc libellum spectat, benevole Lector, hæc accipe. Multi sunt anni cum à Juvene quodam in Academiâ Oxoniensi, admodum juvene, imò penè püero, elegantissimi Poetæ Anacreontis Carmina numeris Elegiacis donata sunt. Nolim putes, ob hoc dictum, crudum atque inconditum opusculum literato Orbi hîc obtrudi; & excusari velle nos, quòd sit juvenile: quo nihil ineptius, vel impudentius. Si enim mala sunt, vel minùs bona, quæ chartis illeveris; quorsum typis mandantur? Excusanda sunt videlicet, quòd ab adolescentulo te fuerint composita. Esto. Sed

xliv *Excerpta quædam, &c.*

magnificentissimè donatus. Dicitur est à
sapiantissimo Socrate σοφός, sapiens: ab
Athenæo νήφρων, καὶ ἀγαθός, sobrius, &
probus. Scripsit quamplurima; quæ in-
terciderunt penè omnia. Apud Veteres,
& vivus, & mortuus, in magnâ æstima-
tione semper habitus est; & multis Sta-
tuis, ac Nummis cohonestatus. Ad se-
ram usque senectutem duravit; ad octo-
gesimum nempe quintum ætatis annum.
Interiit autem etiam tum, non senio con-
fectus; sed acino uvæ passæ strangulatus.

ΑΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ

ΑΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ ΘΗΪΟΥ

ΜΕΛΗ.

ANACREONTIS TEII

CARMINA

Numeris Elegiacis paraphrasticè
donata.

ANA-

ΑΝΑΚΡΕΨΟΝΤΟΣ ΤΗΪΟΥ
Μ Ε Λ Η.

Ω Δ Η Α΄.
Εἰς Λύραν.

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ἄδειν·
Ἡ βάρβιτος δὲ καρδαῖς
Ἐρωτα μῶνον ἤχει.

Ἡμεῖσα

I. [Ver. τ. Θέλω &c.] Duo
sunt præcipuè metri gene-
ra, quibus utitur Anacreon:
quorum unum hæc Ode ex-
hibet,

Θέλω λέγειν Ἀτρείδας
alterum in tertia primùm
occurrit,

Μισσηυκτίοις καθ' ἕρας
Dico præcipuè: nonnullis
enim Odis quædam quasi a-
nomala inferuntur carmina;
nonnullæ, quoad metrum,
mixti sunt generis. Scan-
sionis, quam vocant, non
una, sed multiplex est ra-

tio. Mensuretur e. g. versus
iste Horatianus,

Mæcenas atavis edite regibus;
feri potest, vel hoc modo:
Mæcenas | Moloss. | *ata-*
vis | Anapæst. | *edite* |
Daët. | *regibus* | Daët. |
vel hoc, *Mæce* | Spond. |
nas ata | Daët. | *vis* | Ca-
taleët. | *edite regibus* |
Duo Daët. ut supra. Est eti-
am tertius, isque pessimus,
modus; quem vide apud
Interpretem Horatii in u-
sum Delphini. Similiter pri-
mum hunc Anacreontis ver-
ficulum omnesque ejusdem
mensuræ,